IJ MATTERS

Nashik India: Volume II Issue 10 – August 2023

CONTENTS

SR NO	TOPIC	PAGES	AUTHOR
I	SHRINE HAPPENINGS	3-5	ERROL
II	ASSUMPTION STORY	6	GODFREY
III	LISTENING TO THE LEAVES ..5	7	TERRY
IV	SUCCEEDING IN LIFE	8-9	TERRY
V	INDEPENDENCE DAY	10	GODFREY
VI	LISTENING TO THE LEAVES ..4	11	TERRY
VII	DIALOGUE AND HARMONY	12-13	VINAY
VIII	मी अनुभवलेले स्वातंत्र्य !!	14-16	वेन्सी
IX	कडवे क्रुसेडर्स! भगवे हिंदुत्व !!	17-18	वेन्सी
X	SCRIPTURE NUGGETS	19	ERROL

SHRINE HAPPENINGS IN AUGUST 2023

The month of August began with the celebration of the feast of St. Jean-Marie-Baptiste Vianney known as the "Curé d'Ars" (i.e. the parish priest of Ars) on August 4, 2023. He is the patron of Diocesan priests all over the world and is the only Diocesan priest to be canonized. Because of the grim situation in different parts of our country and especially in Manipur, the Bishop did not celebrate the feast at the Diocesan level, but asked his priests to send the collections from their Parishes to Manipur.

This situation prompted me to speak about the violence in Manipur, other parts of our country and the world in my presentation of "Food from the heart and to the heart" on Thursday, August 3, 2023.I began with the song "Where have all the flowers gone?" and took off from there to relate the flowers at the beginning of the song with our country as it was some years ago. By the end of the song, the flowers are only in the graveyards like the bodies of so many young men and women in our country. I then went on to speak of the Transfiguration and how it offered hope. In this event, there was a glimpse of the resurrection of Jesus but only after the cross and death on it.

On the feast of St. Joh Marie Vianney, we inaugurated a new Water filter near the front entrance of the Shrine. This filter provides filtered needs for physical thirst. However, on entering the Shrine, one receives LIVING WATER which the Lord gives freely to anyone who is thirsty.

The feast of the Transfiguration is celebrated on August 6 every year no matter what day of the week it might be. One important reason for the choice of this date is that it is 40 days before another important feast in the Church's liturgical year which is the "Exaltation of the Cross". The number 40 is a reminder of the 40 days that Jesus spent in the desert before he began his Mission. The Transfiguration is an event which encapsulates the whole Christ event. It is here that we see his entire life, ministry, death, resurrection, and ascension unfold. It is a summary of what was, what is, and what will be. Thus, the Transfiguration emphasizes that God has been revealed through Jesus and that the essence of Jesus' identity and work cannot be understood apart from the cross and resurrection. Only in the light of the cross and resurrection do we understand the character of God and the significance of Jesus.

The Transfiguration also serves to emphasize that, though God will seem hidden at the passion and death of Jesus, and though Jesus might seem defeated, things are not as they seem. Rather, God is as present at the passion and death of Jesus as he was at the Transfiguration. Jesus is as victorious in his passion and death as he was in his Transfiguration.

We celebrated on August 15, 2023 the Assumption of our Blessed Mother into heaven and the 77th Independence Day of our country (I count August 15, 1947 as the first Independence Day celebration).

Even as we do celebrate these events, we need to ask ourselves serious questions both as Indians and Christians. Can we be really free when caste distinctions result in murder and rape? Can we be really free when freedom to speak the truth is met with physical violence and threat to life? Can we be free when the incidence of female foeticide is so high in our country and where in many places the girl child is seen as a liability and burden rather than a blessing? Can we be really free when we are so intent on destroying our natural resources for selfish ends and then have to wonder whether we will have enough rain to see us through the year? Can we call ourselves Christians when we will not do anything about these atrocities and continue with our lives as if it does not concern us? Are we really free? Are we truly Christian?

On this day, we inaugurated the new Solar Panels that we have installed on the roof of the Pilgrim House. We pray that these will help us to conserve electricity and protect the environment. This is our contribution to the world on this day.

The first retreat for Laity at the Shrine of the Infant Jesus after Covid-19 was held from February 25-27, 2023. We began with an orientation about the SILENT Retreat on Friday, August 25, 2023 from 9-9.30 pm. We have a total of six sessions on Saturday, August 26, 2023 including the Eucharist with sufficient time in-between sessions for personal prayer. Two Jesuits from our community Frs. Bosco and Terry were available for Counselling and the Sacrament of Reconciliation. On Sunday, we had two sessions before the concluding Eucharist. We were privileged that the Bishop of the Nashik Diocese Rt. Rev Bishop Lourdes Daniel celebrated the concluding Eucharist. All the participants left the premise rejuvenated. Some of the comments were as follows: “Well conducted sessions. Very Practical approach”; “the Retreat was par excellence, the sessions were well-timed, not long or boring”; “the talks were wonderful”; “Interpretation of God’s word was very meaningful”; I have been attending retreats for the last 20 years, sometimes even 2 in a year. I would like to say that this was one of my best ones, especially with the silence. The TORCH given in the final session was the icing on the cake”; “The TORCH will really light my way”.

The second Retreat will be from September 22-24, 2023.

May God be with you and your families; may the Infant Jesus bless you all and may Joseph and Mary always intercede

Fr. Errol Fernandes SJ Chaplain; Shrine of the Infant Jesus, Nashik; August 2023.

ASSUMPTION STORY

We might believe that Mary rose
Body and soul from death's repose
And such events astound the mind
Hopefully fresh faith to find
But greater truth we may uncover
If we her way of life discover
Her 'yes' to be an unwed mother
In bearing Jesus and no other
Following his unchartered ways
Not knowing where he goes nor stays
Wond'ring what he'll say or do
By and large his friends were few
When they scourged him with brute power
He was alone in that dread hour
Left to die upon a cross
Mary bore that shat'tring loss
But still kept with his frightened band
To give them hope to lend a hand
When suddenly his risen being
Filled her heart with joy so freeing
Mary grew to fullest life
Conquering all pain and strife
Giving us courage for the way
Like her we'll see the Easter Day

Godfrey D'lima SJ
August 2023

listening to the leaves ... 5

5. <u>THE WORD BECAME FLESH</u>

Surrendering to Love's unbounded will
The Word descends in human form to be
Incarnate witness of God's love for man.
A virgin graced gives flesh to divine plan.

A child is born no ordinary child is this
Star wakens earth from death to life of bliss
As angels, shepherds, Kings from distant lands
Sing loud, bow low and touched by Father's hand
See Son make dwelling with the simple poor.

Bird, beast, grass, shrub, tree, leaves in dancing breeze,
Sea, sky and land break out in glory song
From orphaned state, creation now belongs
To newfound kingdom. Death's dark hand full stayed
By blessed One, the Truth, new Life and Way.

terryq : december 2004

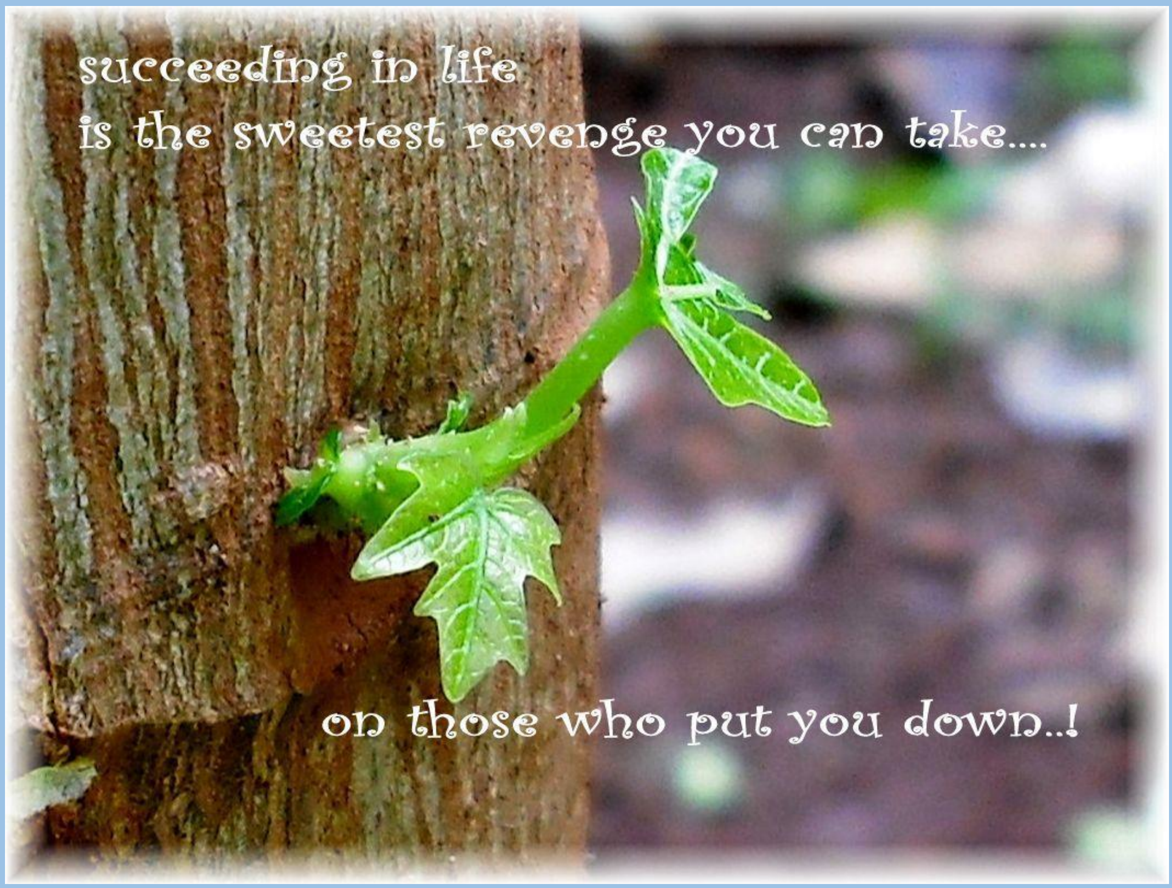

photo/quote: terryq

Many of us have grown up with criticism related to who we are and what we might be capable of becoming.

The criticism often comes from well-intentioned parents or family or teachers who are disappointed with our efforts. We do not measure up to their expectations and our less than desirable performances might be seen as evidence of their own failings. They allowed us too many liberties, they did not control us enough and our performances are disappointing to them. Now they have to make up for that so they ridicule our performances hoping for a Jack-in-the-box consequence. Many parents do not want only good children. They want better children. Quite possibly they mean well and by reverting to misguided reverse psychology they hope to make us feel bad enough to try harder and perform better!

The deriding criticism might also come from competitive peers and others who really want to put us down for whatever reason.

Hurt and upset by the criticism, in an understandably foolish kind of angry reaction we sometimes reduce our efforts and stunt our own development. And our performances drop still further proving our critics right in what they said about us.

How wonderful it would be if we did just the opposite. Without defending ourselves or otherwise reacting on the rebound, if we just put to optimum use the resources and talents we have and came out on top of things, consequences would be more desirable and our successes would be evidence of our true worth. Our critics might then have to humbly admit to having been wrong about us.

I remember being laughed at as a child because I could not quite hit the right notes when I sang. I remember having to leave the choir in school because I used to sing off key. I remember twice having to leave the choir when I was a Jesuit scholastic because I used to put the other brothers out of tune....

That was long ago.... the rest is new history I made for myself with music and song.

"Revenge" - sweet or otherwise- is not really the intention or motivation for this exercise. Optimising our own growth is! And in the end each one of us will become more beautiful and fulfilled for having done our best!

Some of us have done that too and it is nice for the world to see where we are now despite the challenges we have grown through. Or maybe precisely because of them!

So stand up and get your “sweet revenge” on the world. Optimise your growth and celebrate your own wonderful becoming.

terryq@xaviers.edu
querry2@gmail.com

Independence Day 2023

I wish I knew another way
than keeping at my task today.
The Hand of God it seems has stalled
no matter some may sound appalled.
Mobs now strike with state backed might
terrorising day or night
Christians, Muslims, those opposed
find their freedoms crushed or closed
The culture Ambedkar upbraided
is now aggressively paraded
With cast and creed and vote control
The tyrants force their hideous goal
Yet thanks to voices brave and bold
speaking for truth with risk untold
The lamp of courage shows the way
and sputters for a brighter day

Godfrey D'lima SJ
August 2023

listening to the leaves ... 4

artwork : wendell d'cruz s.j.

THE WICKEDNESS OF MAN

Decay the leaves, reek, rot abound.
stalk evil slithers underground.
Rebellious fist to heaven raised
Freedom abused, man's wretched choice
Love-gift refused, abandoned grace.

Wintered trees, leaves hold no life.
Blaze sun darkened, rule storm and strife.

Why this? Whence man? And whither now?
Why curse invite? Why evil heart embrace?
Why shut on self the doors to heaven's grace?

In celestial light God weaves divine plan
With love, out-hearts stone heart of man.
Love unfolds, choice again He gives.
From death man can now choose to live.
terryq : december 2004

Dialogue and Harmony

Fr. Vinay Kantela SJ

According to Swami Vivekananda, Sectarianism, Bigotry and Fanaticism are the biggest enemies of dialogue and harmony. In his speech at the Chicago conference he told a story which illustrates how this is true.

A frog lived in a well. It had lived there for a long time. It was born there and brought up there, and yet was a small little frog. Every day, it cleansed the water of all the worms and bacilli that lived in it. In this way it went on and became round and fat. One day, another frog that lived in the sea fell into the well. Where are you from?" the well-frog asked. "I am from the sea," replied the other. "The sea! How big is that? Is it as big as my well?' and he took a leap from one side of the well to the other. My friend,' said the frog of the sea, 'how do you compare the sea with your little well?" Then the frog took another leap and asked, 'Is your sea this big?" "What nonsense you speak' said the frog from the sea, "to compare the sea with your well!" "You do not understand," the frog in the well replied. "Nothing can be bigger than my well; there can be nothing bigger than this; you are a liar and will be turned out"!

That has been the challenge with dialogue. The Hindu sits in his own little well and thinks that the whole world is contained in his/her little well. The Christian sits in his/her little well and thinks the whole world is that well. The Muslim, the Sikh, the Parsee, the Jew and even those who do not profess any faith sit in their little wells and think that it is the whole world. If we are to dialogue we need to get out of our wells.

Jesus the Model for Dialogue

Jesus of Nazareth remains the model and inspiration for true Inter-religious Dialogue. Despite his Jewish upbringing, he transcended the narrow boundaries of Judaism reaching out to others outside of his own culture. His interaction with the Syro-Phoenician/Canaanite woman in Mark and Matthew (Mk 7:24-20; Mt 15:21-28) and the Samaritan woman in John (Jn 4:1-34) are striking examples of this. Both these characters are nameless and "faceless" women, but critical and creative dialogue partners of Jesus. The parable of the Good Samaritan in Luke (Lk 10:30-35) and the praise of the Roman officer's faith in Matthew (Mt 8:10), are other striking examples of Jesus' openness to non-Jewish people. He proclaimed the good news of liberation/salvation to all irrespective of social and religious status. Poor and rich, women and men, sinners and saints, Jews and Gentiles – all felt at home with Jesus, the compassionate *Guru.*

The way forward

The church's proclamation of the uniqueness of Jesus should not be to the exclusion of other manifestations of the divine. On the contrary, it must challenge us to follow the path of Jesus, who acknowledged and appreciated the faith found in others. There are liberating streams, or prophetic voices, in every religion. There are ample opportunities for networking with all people of good will. What is important is the quality of our involvement and the humility to work with and not merely for people.

Church leadership, especially at the local level, needs to give priority to inter-religious endeavours, not merely at the theoretical level, but in concrete actions. Leaders must ensure that dialogue with believers of other religions is the dialogue of life in which people of all religions join together to promote unity, love, truth, justice and peace. For example, all religions should unite in the fight against poverty, illiteracy, child labour, and harassment of women, terrorism, environmental destruction and the exploitation of the marginalized among us. In short, concern for the poor is the meeting point of religions, with compassion being the characteristic mark of a religious person.

In so doing, we can rise above the narrow confines of religious structures, rituals and traditions and enter into genuine dialogue and partnership with the other. This will enable us to live as children of one God and as responsible citizens of our country. By imbibing the spirit of Jesus, the church can liberate itself from its ideological fetters. Empowered by the Spirit of God, we have to move toward the realization of a dialogue of life that fosters human dignity, equality, liberty, harmony, protection of mother Earth and integrity of creation, and peace with justice.

मी अनुभवलेले स्वातंत्र्य !!   .... वेन्सी डिमेलो.

यंदा स्वातंत्र्याला शहात्तर वर्षे

पूर्ण होत आहेत. स्वातंत्र्याची

पंच्याहत्तरी आपण पडत उठत

कुथत कुजत, देशाला शेंडी लावून झेंडे फडकवत....

"काय भुललाशी धर्माचीया रंगा. घरोघरी फडकवू तिरंगा"

कुठे जाळपोळ. कुठे आगडोंब. कुठे कतली. कुठे दंगली. असे धर्मांधाचे रंग देत साजरी केली. त्यामुळे देशाच्या सर्वस्पर्शी विकासाला खीळ बसली. कारण ज्या धर्मांध सत्तेच्या अमदानीत पंच्चातरी साजरी केली त्यांना प्रजासत्ताक लोकशाहीच्या मूख्य चार स्तंभात अजिबात असा रस नव्हता. काही सोयरसुतक नव्हते. देशाच्या स्वातंत्र्य चळवळीतही ते नव्हते.

स्वातंत्र्याचे बाळ आपलं नसेल तर त्याच्या संगोपनाची जबाबदारी का कोणी स्वीकारील? त्यात का कोणी लक्ष घालील? म्हणूनच त्यांना ना संविधानाविषयी प्रेम होते. ना लोकशाहीच्या समता मूल्यांविषयीचे देणेघेणे होते..

तेव्हा स्वातंत्र्य, समता, बंधुता, एकता, न्याय हे देशाच्या संविधानाची पंचशील तत्वे, स्वकेंद्रित समरसतेत रमणाऱ्या वंशश्रेष्ठत्ववांदींना कदापी मान्य होणारी नाहीत. तशी आपण अपेक्षाही ठेवू नये. म्हणून तर स्वातंत्र्याची पंचाहत्तरी या अमदानीत विशेष महत्व न देता वरवरची थातुरमातुर पद्धतीने औपचारिकरीत्याच पार पाडली गेली. असो....

पण ह्या माझ्या स्वातंत्र भारत देशाने अनेक देशवासीयांना घडवले आहे. मोठे केले आहे.

त्यातील मीही एक आहे. मला व माझ्या पिढीला काय दिले? देश घडवत असताना शासक कुठे कमी पडले? हा माझ्या लेखाचा आजचा विषय आहे. देशाभिमानी भारतीय नागरिक म्हणून ते प्रामाणिकपणे सांगणे व शेअरिंग करणे माझे कर्तव्य ठरते.

१९४७ साली स्वतंत्र भारताचे पहिले पंतप्रधान म्हणून पंडित नेहरूंनी सुत्रे हाती घेतली. त्यावेळी देश आर्थिक, सामाजिक, शैक्षणिक अशा अनेक बाबतीत कंगाल होता. त्यात जागोजागी धार्मिक उच्छादही फोफावला होता. गांधी हत्या झाली होती. देश बिकट अवस्थेतून जात होता.

अशा अवस्थेत चीन-पाकिस्तान- भारत अशी युद्धेही झाली होती. देशाची अर्थव्यवस्था खिळखिळी झाली होती. विकास रखडला होता. देशात नियमित स्थीर अशी सरकारेही झाली नव्हती. विकासा

ऐवजी विरोधातच अधिक वेळ जात होता. वेळोवेळी सरकारेही बदलत गेली. देश घडवितांना एकमेकांना विधायक विरोध होण्याऐवजी शासनकर्त्यांना विघातक विरोध करणारी वृत्ती वाढली. स्थिरता नसल्याने शासन सदा डळमळीत राहिले. त्याचीही झळ विकासाला बसली. संविधान प्रेमी सरकारे आली. पण त्यांना भ्रष्टाचाराने ग्रासले. अत्यंत कडवी धार्मिक सत्ताही जनतेने निवडून दिली. त्यांनाही धर्मांधाने ग्रासले.

देशावर आघात होतच राहिले.

कुठल्याही सत्तेचे देशावर नियंत्रण नियोजन न राहिल्यामुळे अमीर- गरीब, शहरे- खेडी, उच्चवर्ग- मध्यमवर्ग अशी दरी वाढली.

झाले. १९५० साली जन्मलेले आताचे आपले आदरणीय पंतप्रधान मोदीजी ह्यांचा जन्मही त्यावेळी नव्हता. ते तीन वर्षांचे होते. तेव्हा भारत सार्वभौम प्रजासत्ताक बनला होता. संविधान जन्माला आले होते.

मीही आसपास त्या दरम्यान जन्माला आलो होतो. माझ्यावर आणि अनेकांवर संविधान प्रेमी राष्ट्र सेवा दलाचे, धर्मनिरपेक्ष देशभक्तांचे सुसंस्कार होत होते. त्याच वेळी देशातील एक पिढी धर्माधिष्ठित राष्ट्रीय स्वयंसेवक संघ घडवित होती. त्या घडणीतील एक अपत्य मोदीजी होते. त्यामुळे मोदीजींची विचार धारा. आणि आमची विचारधारा ह्यात आज खूप अंतर आणि फरक जाणवतो. त्यांनी केलेला स्वातंत्र्याचा उपयोग आणि घेतलेला उपभोग आणि मी अनुभवलेले स्वातंत्र्य, समता ह्यात खूप मोठे अंतर आहे. त्यामुळे स्वातंत्र्योत्तर काळात त्यांची घडण आणि माझी घडण नि संस्कार खूप वेगळे आहेत.

मी देशभक्त होतो. देशप्रेमी बनून मी नौदलातील सेवेत रुजू झालो. त्यावेळी तरूण मोदीजी राजकारणात होते. नौदलात असताना इंदिराजी पंतप्रधान होत्या. लोकशाही मानणाऱ्या मात्र धूर्त नि स्वार्थी अमेरीकेने लोकशाहीची सारी मूल्ये बाजूस ठेवून लोकशाही मानणाऱ्या भारताची साथ सोडली होती. आणि साम्यवादी हुकुमशहा पाकिस्तानशी सोबत केली होती.

तर अगतिक होऊन इंदिराजींनी जगातील मोठ्या लोकशाही भारत देशाचे प्रतिनिधित्व करीत असताही साम्यवादी रशियाकडे मदतीसाठी हात पसरवले होते.

ह्या अगतिकतेचा धूर्त रशियाने

पुरेपूर फायदा उठवला आणि देशाला अक्षरशः लुटले नि धुतलेही.

आपल्या शेजारील पाकिस्तानच्या युद्ध आक्रमण भीतीमुळे आणि देशाच्या संरक्षणासाठी आपला नि रशियाचा युद्धनौकेसाठीचा करार झाला होता. आणि त्याची युद्ध पातळीवर अंमलबजावणी जोरात सुरू होती. आपण रशियाकडून युद्धनौका, पाणबुडी आदि खरेदी केल्या होत्या. आणि त्या मुंबई मद्रास बंदरातील गोदीत आल्याही होत्या.

नेमका त्याच सुमारास मी दहा वर्षे मुंबई गोदीतील भारतीय नेव्ही सेवेत होतो. रशियन मेकॅनिकल इंजिनिअरकडून युद्धनौकेचे तंत्रज्ञान शिकत होतो. धडेही गिरवत होतो. त्यांची नीती ही बारकाईने अभ्यासत होतो.

त्यावेळी जुन्या ब्रिटिश नौका आपल्याकडे होत्या. मात्र त्या इंजिनाच्या तुलनेत ह्या रशियन युद्धनौका अल्पजीवी ठरत होत्या. हे मी जवळून अनुभवत होतो.

ब्रिटिशकालीन डिझेल पेट्रोल इंजिने चाळीस पंचेचाळीस वर्षांची जुनी असूनही अजूनही व्यवस्थीत सर्विस देत होती. रशियन इंजन दहाबारा वर्षात निकामी ठरतं होती.

साधे रशियन 'इंजीनफिटर' ते इंजिनीयरच्या रुबाबात वावरत

होते. आणि अशांची रहाण्याची व्यवस्थाही महागड्या हॉटेलमध्ये असे. कामाहून रुबाब जास्त असे.

आम्ही इंजन तज्ञ असूनही दोन तासांचा लोकलचा खडतर प्रवास करून गोदीत येत असू. कारण आम्ही भारतीय नोकर त्यांचे अगतिक लाभार्थी गुलाम होतो.

जी नवीन युद्धनौका आपला देश रशियाकडून खरेदी करी. त्यांची इंजन रचना दरवेळी वेगळी असे. इंजन खोलण्याची आणि दुरुस्तीची अवजारे हत्यारेही (टूलबॉक्स) प्रत्येक वेळी विविध डिझाईनची असत. उदाहरणार्थ ब्रिटिश इंजन उघडण्याची अवजारे (टूलबॉक्स) वैश्विक असत. जगात कुठेही चालत. तशी रशियन टूलबॉक्स नसत. प्रत्येक नवीन युद्धनौकेसाठी वेगवेगळी असत.

युद्धनौकेचे आयुर्मान पंचवीस ते तीस वर्षांहून अधिक असू नये ही त्यांची लुबाडणारी आर्थिक नीती होती. (त्या तुलनेत ब्रिटिश बनावटीची युद्धनौका 'विक्रांत' आपल्या आरमार ताफ्यात दीर्घकाळ सेवा देणारी होती.)

अशी लुबाडणूक आम्ही उघड्या

डोळ्यांनी पहात होतो.

इतक्यात गोदीत फतवा निघाला आणि त्या नुसार रशियन इंजिन रिपेरिंगच्या विशिष्ट ट्रेनिंगसाठी (अभ्यासासाठी) सहामहिने एका भारतीय इंजन मॅकेनिक गटास रशियाला धाडण्यात आले. तेथे

सहा महिन्यांच्या ट्रेनिंगनंतर

ट्रेनींनी घेतलेल्या नोट्स नोंदवह्या

जप्त करण्यात आल्या. त्यातील महत्वाच्या नोंदी खोडून आणि बदल करून मॅकेनिक भारतात परतल्यानंतर त्या नोंदवही पाठविण्यात आल्या. अशी ही रशियन हुकुमशाही नीती होती.

ही देखील अशी अविकसित देशांना लुबाडणारी धनिकांची परराष्ट्रीय रणनीती आमच्या अगतिक पिढीने अनुभवली.

इंदिराजींच्या अमलात बांगलादेश

निर्माण झाला. ह्यांची महती देश गात असतानाच. आणि इंदिराजींची धैर्य, हिंमत, साहस साऱ्या जगात गौरविले जात असताना. फाजील आत्मविश्वासाने चतुर बाईंनी विधायक विरोध करणाऱ्या विरोधकांना काबूत, नियंत्रित ठेवण्यासाठी महाभयंकर आणीबाणी देशावर लादली. देशाचे अभिव्यक्ती स्वातंत्र्य धोक्यात आले. देश हादरला. अनेक राजकीय सामाजिक नेते साहित्यिक तुरुंगात धाडले गेले. डांबले गेले. काहीकाळ देशावर एकाधिकार अंमल होता. तेही आमच्या पिढीने अनुभवले.

आणि आता अघोषित आणीबाणी देशावर लादल्याचा

अनुभव देश आणि आमची पिढी घेत आहे. आज विरोधात व्यक्त होणाऱ्यांवर निगराणी आहे. व्यक्त झालो तर तो देशद्रोह ठरत आहे. बाजूने बोलले तर तो देशभक्त होतो. त्यात तोतया सर्जीकल स्ट्राईक , झुडीतंत्र, लिंचिंग. देशावर लादलेली नोटबंदी. पाशवी शक्तीने दडपले

गेलेले किसान आंदोलन. विकलेला देश. सरहद्दीवरील दुर्लक्ष. कुस्तीगीर महिलांवरील अत्याचार. पाशवी मताधिकतेने निवडून आल्याने संसदेतील दंडेलशाही. देशात पेटविला जाणारा धर्माधर्मातील द्वेषभाव, भेदाभेद. अकारण लादलेली विरोधकांवर इडीची भीती.... आदी सत्तेचा उन्माद आणि ही अघोषित आणीबाणी आमची पिढी आज अनुभवते आहे.

आपण आपले देशाचे स्वातंत्र्य आत्मतीयतेने अभिमानाने जपले. तरी बाहेरील जगातील शक्ती ज्या देशांवर आपण अवलंबून आहोत ते धनवान देश त्यांची अर्थनीती आपणास ही लोकशाही जगून जपून देतील का? माझा अनुभव असा आहे. जोवर देश आत्मनिर्भर होत नाही. तोवर देशात लोकशाही जपणे जिकरीचे, सतर्कतेचे आणि आव्हानात्मकही आहे. देश हुकुमशाहीकडे प्रवास करीत आहे. आणि लोकशाही जपणारी

जगातील श्रीमंत राष्ट्रे त्या देशीय एकाधिकारशाहिला खतपाणी घालत आहेत.

स्वातंत्र्य मिळून शहात्तर वर्षांनंतरही देशाची अशी दुरावस्था व्हावी. ह्यासाठीच का स्वातंत्रविरानी केला होता आपल्या स्वत्यागाचा अट्टाहास !! देशासाठी दिले होते प्राण !!

😌😌😌😌😌/IN😌😌😌😌😌

कडवे क्रुसेडर्स!

भगवे हिंदुत्व !!

.... वेन्सी डिमेलो.

जगातील अतिरेकी क्रुसेडर्स, जिहाद, हिंदुत्व. जातपात, कुळ, धर्म, सर्व धर्माचा एकच कडवा, द्वेषी, अभिनिवेशी,आग्रह राहिला

आहे. जो मानवाला, ह्या जगाला

अधःपतनाकडे घेऊन जातो.

ख्रिस्तावांच्या, ख्रिस्त भक्तांच्या ह्या कडवेपणावर मात केली ती धर्मसुधारक मार्टिन ल्युथर आणि जेज्वीट शिक्षण महर्षी प्रगत संत इग्नेशीयस लोयोला ह्यांनी.

जहाली जिहादवर पुरोगामी मुस्लिम संशोधकांनी. आणि मागासलेल्या अमानुष क्रूर सतीप्रथेच्या हिंदुत्वाला आळा घातला तो राममोहनरॉय पासून महात्मा गांधी, पूज्य विनोबा पर्यतच्या द्रष्ट्या नेत्यांनी.

तो पर्यंत ह्या दुष्ट प्रथांनी धर्माच्या नावे किती निष्पाप्यांचा रक्तपात स्त्रियाचे बळी घडवून आणले. त्यांची गणती नाही. आजही या आधुनिक जगी धर्माच्या नावे हे क्रूर खेळ जगातील सर्वच धर्मात चालू आहेत. ह्याचे दुःख आहे. ह्याचा खेद आहे. विषाद आहे.

आजच्या ह्या आधुनिक प्रगत जगात ख्रिस्ती क्रुसेडर्सवर शिक्षण ज्ञानविज्ञानाने काहीसी मात केलेली आहे. हिंदुत्व आणि जिहादवर त्यांच्यातील शिक्षित तरुणाईने अल्पशी मात केलेली दिसते. तेवढीच काय ती एक आधुनिक सुधारित जगाला आशेची किनार नि प्रकाशाची किरणे लाभत आहेत. असो.

कडवे क्रुसेडर्स, जिहाद, हिंदुत्व घडण्यास जगात कारणेही तशीच

घडली आहेत. एकमेकांचे प्रदेश काबीज, पादक्रांत करण्यासाठी

आक्रमणे होत. त्या अत्याचारात बळी पडत त्या अबला बायापोरे.

आजही पडत आहेत. युद्धात बळी पडलेल्या धारातीर्थी पडलेल्या सैनिकांच्या या स्त्रियांची अब्रू लुटली जाई. त्या अत्याचारा

विरोधी रक्षणार्थ एकमेकांचे धर्म ऐक्य गठीत करीत. त्यासाठी धर्मसंख्या वाढविण्यासाठी धर्माधर्मात स्पर्धा चाले.कल असे. त्यातूनच मग क्रुसेडर्स, जिहाद, हिंदुत्वासारख्या कडव्या संघटना निर्माण होत. त्यांना राजसत्येचे आंदण असे. संरक्षणही मिळे.

हे जरी खरे असले तरी ह्या कडव्या धर्मांधातून आपल्याच स्व समाजावर अनिष्ट रूढींचा बोजा येऊन पडतो. त्यात आपल्याच समाजावर, अबला स्त्रियांवर आपलेच लोक धर्माच्या नावे अन्याय करीत असतात. हे ही

तितकेच खरे आहे.

आज समाजाला "धर्म खतरेमे है"

अशी आवई देऊन जागे केले जाते. सत्तेच्या मतांसाठी धर्माचा रुढींचा सुनियोजित उपयोग राजकारण्यांकडून केला जात आहे. अशा धर्माचे आकर्षण निर्माण करण्यासाठी जुन्याच चालीरीती, अंधश्रद्धा आधारीत सणसोहळे संत शूरवीरांच्या सनातनी प्रथा, इतिहास, छद्मी विज्ञान, पुतळे, मंदिरे, भक्त, पुजारी, योगी, तीर्थक्षेत्रे उभी केली जात आहेत. हे सर्वच धर्मात आणि राजकीय जुमल्यात घडताना दिसत आहे.

मरणाची एवढी जबरदस्त भीती

धर्मांनी घालून दिली आहे की त्यात आयुमान व आरोग्य देणारे

विज्ञाननिष्ठ डाॅक्टर, शास्त्रज्ञ,तज्ञ संशोधकही हात जोडून नारळ वाढवून, पुतळे, मूर्तीसमोर शांत उभे असताना दिसतात.

आपल्या परिवाराच्या संरक्षणार्थ पापभीरू, देवभीरू होऊन आणि अंधश्रद्ध बनून साकडे घालीत असतात. मनातील इप्सिते पूर्ण व्हावीत म्हणून मागत असतात.

कुठल्याही संशोधनाला द्रृष्ट लागू

नये म्हणून खुद्द शास्त्रज्ञ लिंबू मिर्ची बांधून तर कधी गंगाजल शिंपडून पूजा मांडत असताना दिसतात.

जगभर आणि देशभर सारीकडे

सर्वच धर्माची ही एकंदरीत स्थिती आहे. स्वतःवर, स्वताच्या शक्तीवर स्वताच्या आत्मविश्वासावर, आत्म निर्भरतेवर बिलकूल भरवसा नसलेली ही भक्तमंडळी असते. त्यांच्या ह्या भीत्रेपणाचा चतुर राजकारणी मंडळी पुरेपूर फायदा उठवत असतात. त्यांना लुबाडत असतात. माणसाच्या मूळ गरजापासून त्यांना वंचित ठेवत असतात.

आपल्या भारत वर्षात जे आज

शासन आहे ते ह्याच कडव्या धर्मांधाच्या नावे आणि जुमल्यावर उभे आहे. आज सत्ता उपभोगत आहे.

रयतेला विकासाचे आमीष दाखवून गांजर दाखवून त्यांच्या मूलभूत गरजांकडे दुर्लक्ष करीत आहे. विकासाला सूज आली आहे. आणि देशाच्या सुद्दढ नि सर्वस्पर्शी विकासाला खीळ बसली आहे.

मनुष्य केवळ भौतिक विकासावर जगत नसतो. सोनियाच्या बंद पिंजऱ्यातील मानव हा तो "राघूही" नाही. मानवाला स्वातंत्र्य, समता, बंधुता, एकता न्याय आणि अभिव्यक्तीही

तितकीच प्रिय आहे. जितकी त्याच्या मुलभूत गरजा आहेत.

हा धर्मांध धर्मीयांचा आणि राजकारण्यांच्या जुमल्यावर आधारित अमानवी क्रुसेडर्स, जिहाद, हिंदुत्वाचा खेळ थांबेल तो दिवस मानवी विकासाच्या जगाचा सोनियाचा दिनू असेल. माणूस त्याच्या देशाचा पूर्ण स्वतंत्र्य मुक्त झालेला नागरिक असेल.

🤷🤷🤷🤷🤷/IN🤷🤷🤷🤷🤷

<u>SCRIPTURE NUGGETS FROM THE BOOK OF GENESIS</u>

1. According to the traditional division, three large units constitute the scope of the Masoretic Text: the Torah, the Prophets, and the Writings.
2. The Torah comprises five distinct elements, the first five books of the MT. A synonym for Torah is Pentateuch.
3. The Pentateuch which is used to refer to the first five books of the Bible, is made up of Genesis, Exodus, Leviticus, Numbers and Deuteronomy.
4. The Hexateuch is a term that is used to refer to the first SIX books of the Bible: Genesis, Exodus, Leviticus, Numbers, Deuteronomy and Joshua.
5. The Book of Genesis contains 50 Chapters. It begins with the creation of the world and ends with the death of Joseph at the age of 110.
6. The first 11 chapters in Genesis covers more than 2000 years.
7. In common Jewish usage the several books of the Pentateuch are designated by their first words; hence Genesis is usually cited as בראשית, 'In the beginning.'
8. The book of Genesis contains four SAGAS (A SAGA is a long, prose, traditional narrative. It has typically an *episodic* structure developed around stereotyped themes or topics.).
9. The Book of Genesis has two accounts of creation. These are in Gen 1:1-2:4a and 2:4b-25.

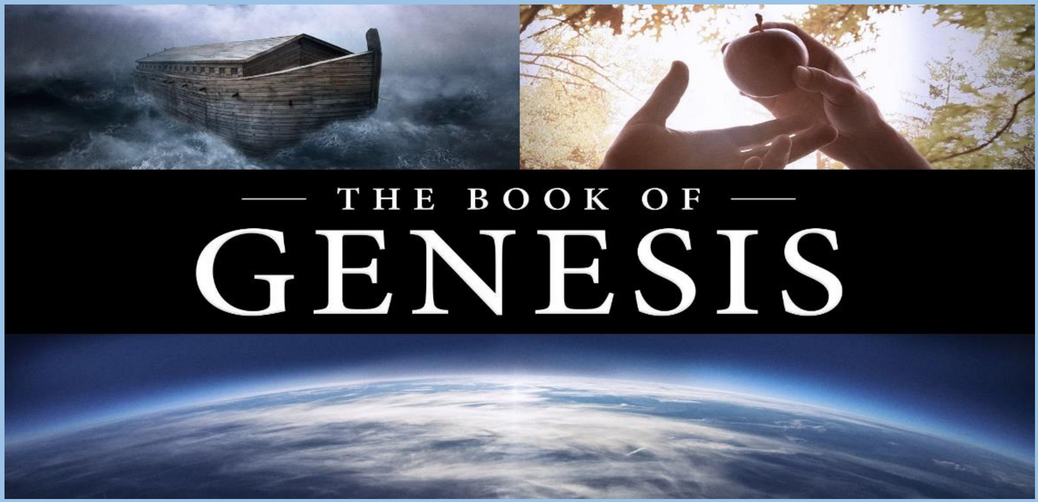

10. These four SAGAS may be divided as follows:
    i. The Primeval Saga (Creation, Creation and fall of humans, Flood, Dispersal of humans) {Gen 1:1-11;32}
    ii. The Abraham Saga {12:1-25:18}
    iii. The Isaac Saga {25:19-36:43}
    iv. The Jacob Saga {37:50:26}